DOSSIER

les eleccions de 1983, 30 anys després[1]

BERNAT CALVO CATALÀ i EUDALD CALVO CATALÀ

Aquest article vol analitzar les segones eleccions de la nostra democràcia després del franquisme. Les eleccions del 83 sempre han quedat a l'ombra de les primeres del 79, però no per això han estat exemptes de polèmiques, passió i de diferents curiositats.

La ruptura de la CUPA

La precampanya electoral comença amb l'escissió interna de la CUPA en dues parts, per una banda la dels socialdemòcrates i eurocomunistes que formaran la Coalició d'Esquerres (CE) i, per altra, el sector més partidari del comunisme més ortodox de la Candidatura Independent Progressista d'Argentona (CIPA). Malgrat els bons resultats de la CUPA a les eleccions del 79, hi ha una inevitable escissió no només per divergències ideològiques de caràcter general, sinó també per causa dels excel·lents resultats del PSOE a les eleccions generals del 1982, així com per l'escissió del PSUC del Partit dels Comunistes de Catalunya, de caràcter més radical. A més, s'han de tenir en compte les friccions personals entre els membres de la CUPA, ja que l'Àngel Gómez no agradava als socialdemòcrates (Jaume Duran i Montse Brugal) com a cap de llista, que es va plantejar com a alternativa a la proposta de fer al socialista Jaume Duran com a cap de llista (si bé va desistir de la proposta per motius personals). Un altre dels motius del trencament fou, segons Joan Noé, la falta de reunions de la CUPA i la disminució d'il·lusió en el projecte de la coordinadora respecte a les eleccions de 1979.

Es va proposar a l'independent Joan Noè per rellançar el projecte de la CUPA, però com que no va agradar al sector de l'Àngel Gómez (sector del PCC), a l'entendre que feia una proposta de llista massa propera als interessos del PSC. Donat aquest fet, el trencament dins la CUPA es torna definitiu, si bé aquesta candidatura d'esquerres aguantaria fins a finalitzar la seva legislatura.

La candidatura de la CIPA es percep amb un caràcter marcadament independent (que fins i tot conté en el seu nom) i que anirà a buscar el votant d'esquerres i centre-esquerres. De totes maneres, la CIPA encarnarà el bàndol del comunisme més ortodox (Àngel Gómez és militant del Partit dels Comunistes de Catalunya), en comparació amb l'eurocomunisme i la socialdemocràcia dels membres de Coalició d'Esquerres. Dins els seus punts electorals, es va posar l'accent en la política urbanística (ja que Àngel Gómez era aleshores regidor d'urbanisme per la CUPA), amb els objectius de fer un nou pla general urbanístic i expropiar la Font Picant. L'estratègia per a elaborar el programa es basà amb reunions

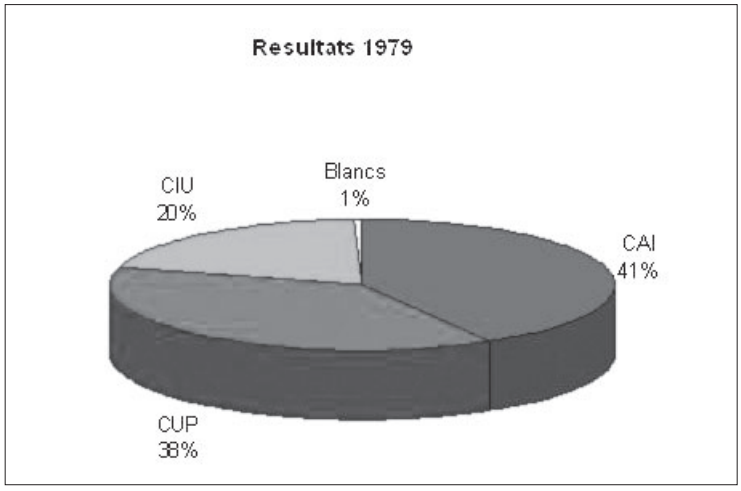


Debat al Centre Parroquial previ a les eleccions municipals. Foto: Pep Padrós

1. Una part important d'aquest article està basat en la revista argentonina "A l'aguait", que surt al carrer amb una mitjana d'un número cada dues setmanes. És editat pel col·lectiu "A l'aguait" de l'Aixernador, i hi consten com a redactors: Assumpta Boba, Salvador Calafell, Vador Casas, Mike Gavin, Pep Masó i Joan Pannon, amb la col·laboració d'Alfons Güell, i fotografies d'Alfons Güell, Mike Gavin, Enric Quintana i Pep Padrós i amb la composició i impressió feta a la copisteria Juliana. A la mateixa editorial de la primera revista es defineix com una revista de caràcter electoral per a les eleccions d'Argentona del 1983, de caràcter plural i no tendenciosa ni partidista i fet per periodistes "amateurs". La revista surt dos mesos abans de les eleccions i també analitzarà els resultats electorals i el Ple de constitució del nou Ajuntament resultant, amb els actes de Govern corresponents.

amb els tècnics de l'Ajuntament per a extreure'n els aspectes més prioritaris i més progressistes per incloure'ls al programa.[2]

Per part de Coalició d'Esquerres, el seu cap de llista, Joan Noè, reivindica la continuïtat de Coalició d'Esquerres respecte de la CUPA, i fins i tot es mostra penadit de no haver continuat amb les mateixes sigles al considerar que tant pels membres de la llista com pels objectius i ideologia, hi ha una continuïtat clara entre les dues candidatures, si bé el programa electoral s'ha hagut d'actualitzar i renovar.[3]



Els conflictes interns dins de CiU

Per part de CIU, com és habitual durant la majoria de processos per triar una llista, hi ha greus conflictes. En el cas de l'any 1983 està marcat pel conflicte entre el sector pro-Suari i anti-Suari (o pro-Lladó), no només per part de UDC, sinó de la mateixa CDC.

En un principi, al gener de 1983 hi ha una assemblea de militants de CDC que escullen Francesc Lladó com a representant de CDC a la llista, seguit de Joan Lladó i Joan Casanoves, amb la incorporació de dos independents: Salvador Dangla (president de la Cambra Agrària Local) i Concepció Moré (impulsora de les puntes de coixí a la vila). El conflicte sorgeix quan dies més tard de l'assemblea, Francesc Lladó posa com a condició per a encapçalar la llista que se n'exclogui Joan Lladó i Joan Casanovas. Arran d'això, setze militants de CDC (entre els quals Salvador Casas, Joan Lladó, Joan Casanovas i Gonçal Calvo) conviden Jordi Suari a que torni a encapçalar la llista per CIU. S'intenta posar fi al conflicte en l'assemblea de militants de CDC de finals de febrer, però sense èxit i, per tant, es posa la qüestió en mans de la comissió nacional de campanya de CDC. Després de la gran tensió entre els militants de les dues tendències, els dirigents nacionals de CDC accepten Francesc Lladó com a alcaldable. Aquest cop dur pel sector pro-Suari fa meditar mesures dràstiques com la de deixar la militància de CDC davant l'actuació que qualifiquen d'"antidemocràtica". Mentre que el representant d'UDC a Argentona, Josep M. Gallifa es manté a l'expectativa dels fets i anuncia que ell seguirà la consigna dels pactes establerts per CIU a nivell nacional.[4]

La situació es torna cada cop més tensa i, fins i tot, hi ha un moment en què es contempla la possibilitat que hi hagi 4 candidatures de centre i dreta: el sector "oficialista" de CIU, encapçalat per Francesc Lladó; el sector dissident de CDC, encapçalat per l'alcalde Jordi Suari (qui accepta l'oferta dels militants de CDC); per altra banda, tenim la possible candidatura d'UDC, encapçalada per Josep M. Gallifa, fet que arriba a confirmar el dia 17 de març la secció local d'UDC i, en últim lloc, el sector més dretà de la vila contempla la possibilitat de constituir la secció local d'Alianza Popular, fet que al final no es materialitzarà en cap candidatura.[5]

Per part de Francesc Lladó, es mostra obert a acceptar els pactes nacionals entre CDC i UDC a les llistes sempre i quan les seves propostes siguin acceptables i fonamentades.[6] Josep M. Gallifa es mostra obert a entrar dins les llistes de CIU si CDC fa una proposta més concreta de la seva llista, si bé apuntant que no acceptaran Francesc Lladó com a cap de llista,[7] sinó únicament el mateix Gallifa, qui està mantenint contactes amb Suari i els seus partidaris per pressionar a CDC nacional per tal que accepti Suari com a cap de files de CDC a les llistes. En el supòsit que no hi hagi entesa amb CDC, Gallifa apunta que o bé poden no presentar-se a les eleccions i donar llibertat de vot, o bé fer una llista pròpia, fet que el mateix Gallifa creu poc probable, si bé pocs dies després de l'entrevista a Gallifa, el dia 17, els militants de UDC decideixen presentar-se per separat, tal i com hem apuntat més amunt.[8]

En una reunió de l'assemblea de militants de CDC d'Argentona celebrada el 25 de març, s'acorda obrir expedient disciplinari als militants dissidents que han decidit crear una candidatura independent (referint-se a CDA) en base a l'article 45 dels Estatuts de CDC.[9]

El final de la crisi arriba en una reunió del comitè local de CDC durant la matinada del 8 d'abril, que acorda l'expulsió dels militants de CDC integrants de la llista de CDA, mentre que la resta

2. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 1, 12 de març de 1983, p. 3-4.

3. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 2, 18 de març de 1983, p. 7-8.

4. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 1, 12 de març de 1983, p. 4.

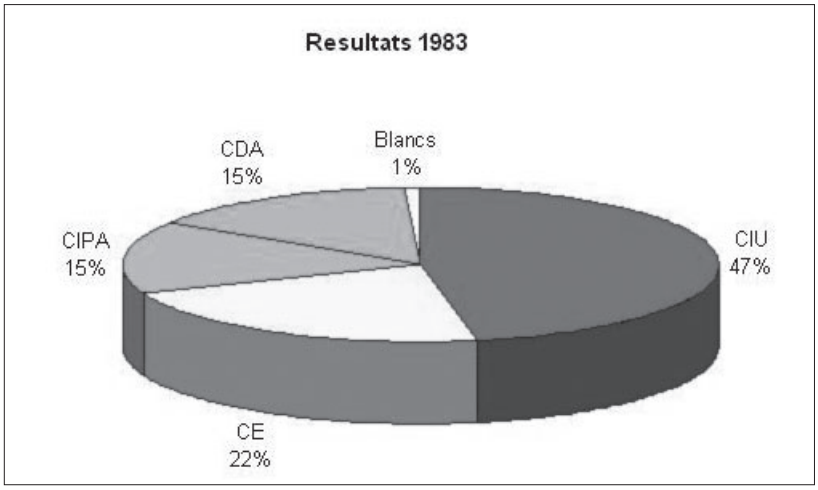
5. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 2, 18 de març de 1983, p. 5. S'ha de tenir en compte que l'enumeració de les pàgines comença a comptar des del primer número.

6. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 2, 18 de març de 1983, p. 6.

7. En una esmena a l'entrevista a Gallifa publicada a la pàgina 11 de la revista *A l'aguait* número 3, es deixa constància que UDC no aceptarà el lideratge de Lladó a la llista de CIU "mentre no estigui legitimat pel seu partit".

8. Font: ídem.

9. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 3, 27 de març de 1983, p. 10-11.



de militants descontents amb la gestió de CIU a Argentona no es veuen afectats per la mesura.[10]

Les llistes

Coalició d'Esquerres: Joan Noè (independent), Jaume Duran (PSC), Montse Brugal (PSC), Rosa Masó (ind.), Josep Pinart (PSC), Joan Anton Framis (ind.), Jaume Buera (ind), Pep Famadas (ind.), Domingo Nieto (ind), Vicenç Jara (ind.), Salvador Casas Burgués (ind), Isabel Arenas Ponsa (ind.), Quico Villà Pardo (PSUC), Arcadi Vilert Soler (PSC i veí del Cros), Enric Pagès Abril (ind.), Joan Pannon Farré (ind.) i Pep Masó Nogueras (PSC).

CDA: Jordi Suari, Joan Casanovas, Francisco Benítez, Joan Lladó, Miquel Perejoan, Antoni Rabassa, Maria Engràcia Benítez, Jordi Lladó, Montserrat Frisol, Jaume Ametller, Josep Pou, Eulàlia Canals, Salvador Casas Güell, Jaume Castells, Joan Calafell i Lluís Jordan.

CIPA: Àngel Gómez Alcañiz, José Antonio Sánchez Mateo (veí del Cros), Francisco Hernández Pérez, Vicenç Català, Josep Nieto, Ricardo Fernández (veí del Cros), Pere Ros, Pere Famadas (veí de Can Raimí), José Wifredo Fernández (veí del Cros), Soledad González (veïna del Cros), José Jurado, José Pérez, Xavier Nieto, Xavier Cateura, José Canton, José Merino (veí del Cros) i tanca la llista l'ex-alcalde republicà Joan Vilanova.[11]

CIU: Josep M. Gallifa Espiell (UDC), Francesc Lladó Tubau (CDC, delegat de CDC Argentona), Santiago Mora Carmany (ind.), Salvador Dangla Carbonell (CDC), Raimon Català Casas (ind.), Manuel Florensa Florensa (UDC), Joan Anton Vidal Planells (CDC), Francesc Teixidó Camps (ind.), Joan Güell (ind.), Jaume Lladó Tubau (CDC), Joaquim Perajuan Tubau (ind.), Marcel Lladó Badosa (UDC), Lourdes Colominas Lacasta (ind.), Pep Famadas Güell (UDC), Pius Ferrer Casas (CDC), Amèlia Badosa Fernández (CDC) i Joan Balmes Ruiz (UDC).

La campanya

Els primers dies de campanya són molt tranquils i pràcticament del diumenge 9 fins al dimecres següent, només han empaperat el poble els de Coalició d'Esquerres, i en menor mesura, la CIPA.[12]

Per part de la CIPA, que fou la candidatura que féu més actes, tenim constància d'un espectacle a càrrec del Tortell Poltrona i el Faquir Kirman el dissabte dia 30 d'abril a la plaça de Vendre, i paral·lelament celebraven al Cros una festa-míting protagonitzada pels candidats Àngel Gómez, Pepe Sánchez, Ricardo Fernández i Quico Hernández, amb picabaralla inclosa amb els de CDA. També van celebrar una sardinada al veïnat dels carrers Sant Jaume i Dos de Maig el dimarts dia 3 de maig al vespre, amb 50 participants. El mateix van fer el dijous dia 5 al veïnat del MOPU.

El divendres dia 6 de maig al vespre van realitzar un míting davant d'unes 250 persones amb parlaments dels candidats Vicenç Català, Pep Nieto, Quico Hernández, Àngel Gómez, Pere Famadas i clogué l'acte l'ex alcalde republicà Joan Vilanova, amb 78 anys i exiliat a França des de la Guerra Civil.

La campanya es va clausurar amb un ball de l'orquestra Samfaina a la Plaça de Vendre.

Respecte a CDA, va organitzar el dissabte dia 30 d'abril un míting-festival a la Sala amb actuació inclosa del grup "Nexus 3" i presentat per M. Engràcia Benítez, ex-pubilla d'Argentona i per l'actor Jaume Amatller. Van fer parlaments, a part de Suari: Gonçal Calvo, Joan Casanovas, Joan Lladó, Miquel Perajoan i Francisco Benítez. Finalment, el divendres dia 6 de maig es va celebrar un altre concert de "Nexus 3" i es sortejà una panera.

Per part de CE van organitzar un acte informatiu del seu programa electoral, amb intervencions de Josep Famadas, Joan Anton Framis, Josep Pinart, Rosa Masó, Montse Brugal, Jaume Duran i va cloure Joan Noè com a alcaldable. Hi van assistir unes 200 persones.

Per part de CIU, l'acte central de campanya, que la clausurava, fou un míting davant més de 400 persones en què es va ensenyar un vídeo sobre l'estat de deixadesa del

10. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 4, 8 d'abril de 1983, p. 16.

11. Malgrat la militància a títol personal dels membres de la CIPA, dins de la candidatura tots hi consten com a independents, segons el seu portaveu, Xavier Nieto. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 3, 27 de març de 1983, p. 10.

12. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 6, 22 d'abril de 1983, p. 21.



poble. I hi van haver intervencions de Josep Subirà (de Mataró), de l'alcaldable Josep Maria Gallifa i del conseller de Justícia de la Generalitat, Agustí Bassols.

L'acte principal de campanya va consistir en un debat públic organitzat pel col·lectiu "A l'aguait" i el Centre Parroquial a la sala del cinema d'aquest. L'acte va ser moderat per Miquel de Moragas i hi hagué un ple complet (350 persones). Cal dir que era el primer cop que s'aconseguia fer un acte d'aquestes característiques a Argentona, ja que per a les eleccions del 79, l'Associació de Veïns només va aconseguir portar a 3 dels 4 candidats al debat.

Per part de CIPA hi van anar: Àngel Gómez, Vicenç Català i Quico Hernández.

Per part de CE: Joan Noè, Rosa Masó i Jaume Duran

Per part de CDA: Jordi Suari, Joan Casanovas i Salvador Casas Güell.

I per part de CIU eren: Josep Maria Gallifa, Francesc Lladó i Manuel Florensa.

Els membres de la CIPA van exposar el seu programa, especialment en l'àmbit urbanístic, consistent en: acabar definitivament el nou Pla d'Urbanisme i desenvolupar-lo, aconseguir la Font Picant per Argentona, fer una ronda exterior, cobriment de tots els torrents que passin pel nucli urbà, prolongació del carrer del Molí per connectar-lo amb el nucli, acabar la urbanització dels carrers amb deficiències, potenciació del parc públic de Can Boba de les Vinyes, recuperació del paratge de l'Aixernador, racionalització de les despeses públiques, imposició d'impostos



PARLAMENT DE
JOSEP M. GALLIFA

Molt bé, doncs ja estem aquí el nou Ajuntament. Aleshores no vull fer grans discursos, no val la pena, l'únic que voldria dir és que s'inicia una nova etapa de govern pel poble d'Argentona. Volem i desitgem que aquesta etapa de govern estigui delimitada per tres trets molt importants:

Una gran imaginació sense caure en la utopia.

Una gran ambició amb aquella mica de passió que fa que l'ambició es pugui portar a terme.

I una serietat entenent com a serietat un sentiment de responsabilitat.

Tots els tretze que estem aquí hem estat elegits per vosaltres per tirar endavant i fer una tasca positiva a Argentona. Això és el que el poble vol i el que el poble demana de nosaltres, em sembla que realment som tots els que hem de treballar, sigui moltes vegades des d'una postura d'oposició, però que estem convençuts que serà una postura d'oposició constructiva.

El nostre sentit de responsabilitat l'hem de saber transmetre al poble i com a batlle de l'Ajuntament realment penso donar i crec que tots hem d'intentar donar al poble, la imatge que el poble es mereix. Nosaltres som els seus representants i la serietat que nosaltres posem en el nostre treball serà la imatge que es tindrà d'Argentona més enllà dels límits. De la mateixa forma que com a batlle exigiré un respecte profund i total pel poble envers l'Ajuntament , envers el seu consistori, envers el seu funcionament, serveis d'ordre i el patrimoni, també exigiré de tots nosaltres un total respecte profund al poble mateix, als nostres votants.

Ja, per acabar, cal agrair a l'Ajuntament que ha cessat, ja que estem convençuts que la seva tasca ha estat portada amb total honradesa.

Res més i ens hem de posar a treballar.

RAIMON CATALA
joventut i lleure
cultura i esports

MANUEL FLORENSA
hisenda i comerç

JOSE-ANTONIO SANCHEZ

JORDI SUARI

JOAN CASANOVAS

Respecte a aquest punt, en aquesta matinada del divendres, Angel Gómez de CIPA ens mostrava el seu desacord amb Josep M. Gallifa per haver canviat de dia la celebració de la Comissió Permanent sense haver-ho consultat a ningú (durant aquests quatre anys els membres de la Permanent s'havien anat reunint els dijous). **"Actituds d'aquesta mena són les que faran difícil una bona relació entre els membres del Consistori"**. Sembla que Josep M. Gallifa ha entrat "fort" en l'Ajuntament i es preveu diversos canvis, fins i tot en el funcionariat.

L'actuació de CIPA, segons A. Gómez, serà la d'una oposició forta, intentant des d'aquest lloc, complir el programa electoral proposat.

Per part dels tres membres de Coalició d'Esquerres també serà la d'una oposició constant i ferma al govern de CiU, **"una oposició treballada i constant, donant la nostra visió i defensant-la segons el nostre programa electoral, a cada un dels punts proposats pel govern de CiU. Serà una oposició forta i no sistemàtica, perquè sí, sinó argumentada i constructiva"**, segons Joan Noè.

Per part de la Candidatura Democràtica d'Argentona en Jordi Suari ens digué que **"serà la de constituir una oposició seriosa i constructiva. Això ja es va reflectir el dia de l'elecció de l'alcalde, ja que els consellers de CDA van votar en blanc, la qual cosa definia**

Reportatge de la publicació *A l'aguait* sobre la composició del nou govern municipal.

l'alcaldia si no tenia una majoria al consistori, ja que sinó lligaria molt el seu projecte polític.

Per part de CE, es va dir que a nivell tributari pagaria més qui més tingués, es garantiria la continuïtat de les inversions, buscar més participació econòmica estatal en els municipis, la formació del Patronat de les Escoles Bressol, la utilització dels edificis escolars per a activitats cíviques i culturals, construcció d'aules taller i aules especials, potenciació de les activitats d'entitats i associacions "sempre que el seu programa s'ajusti al model cultural proposat per la conselleria". També es va mantenir el compromís amb el Pla General inicialment aprovat, així com amb la transparència informativa i la participació ciutadana.

Finalment, per part de CIU, es destacà que es tenia un programa possibilista per tal de no perdre la identitat d'argentonins ni de catalans, i a nivell més concret es proposà: transparència en la gestió financera, reestructuració de les ordenances fiscals, potenciació dels productes agrícoles i industrials d'Argentona, gestionar una major participació amb altres municipis en el pressupost general de l'Estat, descongestionar i racionalitzar el trànsit d'Argentona, dignificar i professionalitzar el funcionament de l'Ajuntament, garantir la seguretat jurídica de l'administrat, reduir els tràmits de gestió, amortitzar places creades artificialment per compro-

sumptuaris, potenciar la contractació de persones en atur del poble, potenciar el turisme popular, millorar el transport escolar, crear una guarderia municipal, reivindicar una escola de FP, crear el Consell Municipal d'Ensenyament; potenciar la formació cultural de base, el Museu del Càntir i l'esport de base; acabar de construir les instal·lacions esportives previstes, trobar una solució per la Sala i crear un Casal d'Avis a Can Doro.

Per part de CDA, es va posar èmfasi en la gestió feta fins aleshores per Suari i en la necessitat de redreçar els problemes urbanístics de la vila a través del nou Pla d'Urbanisme i de mantenir una bona gestió econòmica a l'Ajuntament. També es comprometeren a tirar endavant una Escola Professional d'Argentona, la conclusió de les instal·lacions esportives i la recuperació de la Sala. També es prometé un casal d'avis i una residència d'avis al poble, així com baixar un punt la taxa dels permisos d'obres. Suari a més va deixar entendre que no tornaria a fer pactes que el portessin a

misos polítics, exigir capacitació i professionalització en els serveis tècnics de l'Ajuntament, transparència en la gestió municipal i potenciació del Butlletí Municipal d'Informació. A nivell urbanístic proposaren portar a terme el Pla d'Urbanisme, controlar la iniciativa privada, remodelació de places i carrers, creació d'un abocador de runa, creació d'un consell de la tercera edat, creació d'una escola d'arts i oficis i d'un centre cívic i cultural. Durant la seva intervenció, Gallifa també va criticar als diferents partits contrincants.[13]

La campanya no va estar exempta d'algunes polèmiques, per una banda hi va haver un atemptat contra CE al cremar-se la roulotte que els servia de seu de campanya itinerant durant la matinada d'un dia de campanya, mentre es trobava a la Plaça Nova (davant de l'església evangèlica).[14] També hi hagué una trencadissa de pancartes de la CIPA, i uns dies després (divendres 6 de maig a la matinada) hi hagué el repartiment d'uns pamflets anònims fets amb l'ànim d'insultar i ridiculitzar CE (es tractava d'una còpia retocada de l'auca de CE titulada "Coalició d'Esquerres, si no la votes l'erres" que van retitular "Coalició d'Esquerres, si la votes l'erres") i, per altra banda, un pamflet insultant al candidat de CDA, Jordi Suari (qualificant-lo de caradura entre d'altres coses).[15]

La votació

La participació va ser del 70,5%, lleugerament inferior a les del 79 (d'un 73,7%), amb un increment de votants respecte a les eleccions municipals anteriors d'un 18,7%.

Cal destacar que si mirem el perfil de les candidatures amb els seus candidats, hi ha poques variacions respecte a les eleccions del 79: els vots de CIU es corresponen aproximadament amb els que obtingué la CAI (amb 6 regidors igualment), els que obtingué anteriorment CIU s'han correspost amb els de CDA (amb 2 regidors igualment, i el mateix cap de llista, Suari), mentre que si sumem els vots de CE i CIPA, ens dóna un resultat molt similar al que obtingué la CUPA al 1979.

Al Cros la participació baixà una mica respecte a les eleccions del 79, passant del 67,6% al 63,6%, amb un triomf clar de la CIPA, essent l'únic col·legi electoral on va vèncer, si bé cal dir també que era l'única llista que presentava candidats del Cros.[16]

En conseqüència veiem que l'electorat votava en funció de les persones que formaven les llistes, i les va posar per davant de les sigles, i en tot cas el votant de l'esquerra es va mantenir fidel a una de les dues opcions hereves de la CUPA. També veiem que Suari és capaç d'arrossegar en ambdues eleccions uns 500 votants a fer-li confiança, siguin quines siguin les sigles sota les quals es presenti.

Constitució del nou ajuntament

Finalment, el 23 de maig,[17] a les 11 del matí, es constituïa el segon Ajuntament democràtic d'Argentona des de la transició. Malgrat que la votació per elegir l'alcalde era secreta, no hi hagueren sorpreses: Gallifa obtenia els 6 vots de CIU, Noé els 3 de Coalició d'Esquerres, Gómez els 2 vots de la CIPA, mentre que els dos regidors de CDA votaren en blanc.

Fou aleshores quan Gallifa pronuncià un breu discurs d'investidura en què donà els tres trets que havien de configurar el seu mandat:

"Una gran imaginació sense caure en la utopia. Una gran ambició amb aquella mica de passió que fa que l'ambició es pugui portar a terme. I una serietat entenent com a serietat un sentiment de responsabilitat."[18]

Un cop acabat el ple es constituí la Comissió Permanent del Ple,[19] formada per l'alcalde Gallifa, juntament amb els regidors de CIU Francesc Lladó i Santi Mora, el regidor de CE Joan Noè i el de la CIPA, Àngel Gómez.[20]

En Ple de 14 de juny de 1983 es determina el següent cartipàs, apostant per un govern de CIU en minoria:

- Josep Maria Gallifa (CIU): alcaldia, governació, urbanisme i cultura
- Francesc Lladó (CIU): ensenyament, patronat del Museu del Càntir i primera tinença d'alcaldia
- Salvador Dangla (CIU): hisenda, sanitat, serveis socials i promoció de la salut. Representant a la Comissió de Parc del Maresme
- Santiago Mora (CIU): serveis públics i segona tinença d'alcaldia
- Raimon Català (CIU): esports, mitjans de comunicació i festes
- Manuel Florensa (CIU): hisenda, esports, mitjans de comunicació i festes.[21]

13. Font: *A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 8-9, 8 de maig de 1983, p. 32-34.

14. L'agressió contra la democràcia va ser condemnat per tots els partits polítics i candidaturas que es presentaren a les eleccions, així com també per les seccions locals d'ERC, UDC, PSC i el Patronat Municipal de la Ràdio. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 7, 27 d'abril de 1983, p. 25-27.

15. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 8-9, 8 de maig de 1983, p. 35.

16. Font: "*A l'aguait,* full d'informació de l'època electoral", número 10, 15 de maig de 1983, p. 38.

17. Font: minuta de l'acta del Ple de 23 de maig de 1983.

18. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 11, 27 de maig de 1983, p. 42-43.

19. Comissió regulada per l'article 28 de la Llei 39/1978, de 17 de juliol, d'eleccions locals, que té unes funcions similars a les actuals comissions informatives i la junta de govern municipal, és a dir, informar de manera preceptiva però no vinculant als temes que hagin de passar pel ple. Si bé la comissió permanent es reunia setmanalment, mentre que les comissions informatives actuals es reuneixen un cop al mes. En quant a les similituds amb la junta de govern municipal, es dóna pel fet que pot prendre acords executius que després han de ser ratificats pel Ple (és una forma d'agilitzar les sessions plenàries, ja que representa que les discussions i discrepàncies entre govern i oposició ja han estat tractades a la comissió permanent).

20. Font: "*A l'aguait*, full d'informació de l'època electoral", número 11, 27 de maig de 1983, p. 42-43.

21. Font: minuta de l'acta del Ple de 14 de juny de 1983.